

TJUGOFEMTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 23 SEPTEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Ords 3:27–35

Neka inte den behövande din hjälp, när det står i din makt att ge den. Säg inte till din nästa: »Gå din väg och kom igen, i morgon vill jag ge dig«, fastän du kunde strax. Planera inget ont mot din nästa, när han menar sig bo trygg i din närhet. Tvista inte med någon utan orsak då han inte har gjort dig något ont. Avundas inte den orättrådige, och finn ej behag i någon av hans vägar. Ty en styggelse för Herren är den falske, men med de redliga har han sitt umgänge. Herrens förbannelse vilar över den ogudaktiges hus, men de rättfärdigas boning välsignar han. Har han att skaffa med smädare, så smädar också han, men de ödmjuka ger han nåd. De visa får ära till arvedel, men dårarna får skämmas.

Responsoriepsalm Ps 15:2–4b, 5 (R. 1b)

R. Vem får vara på ditt heliga berg?

Herre, vem får bo i din hydda,
vem får vara på ditt heliga berg?
Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat,
den som inte bär förtal på sin tunga. R.

Den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa,
den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte driver ocker med sina pengar
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så,
han skall aldrig någonsin vackla. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Ords 3:27–35

Neka ingen en skälig gåva
när det står i din makt att hjälpa.

Om du har något, svara då inte din broder:
"Kom tillbaka i morgon, då skall du få."
Anstifta inget ont mot din broder,
som tror sig bo trygg i din närhet.
Tvista inte med någon utan fog,
med en som inte har gjort dig något ont.
Avundas inte våldsverkaren,
slå inte in på de vägar han går.
Herren avskyr den som är falsk,
men de rättrådiga har hans vänskap.
Herren förbannar den ondes hus,
men de rättfärdigas hem välsignar han.
Smädare smädar han,
men de ödmjuka visar han nåd.
Åra vinner de visa,
dårarna hopar skam.

Responsoriepsalm Ps 15:2-4b, 5 (R. 1b)

R. Den som är rättfärdig får vara på ditt heliga berg.

Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat.
Den som inte bär förtal på sin tunga,
den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa. R.

Den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren.
Den som inte ger lån mot ränta
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige. R.

Den som handlar så
skall aldrig någonsin vackla. R.

Evangelium Luk 8:16-18

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Ingen tänder en lampa och döljer den med ett kärl eller ställer den under en bänk, utan man sätter den på en hållare, så att de som kommer in ser ljuset. Det finns ingenting dolt som inte skall bli synligt och ingenting undångömt som inte skall bli känt och komma till synes. Var därför noga med hur ni lyssnar, ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han tror att han har.«

TISDAG DEN 24 SEPTEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Ords 21:1-6, 10-13

Kungars hjärtan är i Herrens hand som vattenbäckar:
han leder dem varthelst han vill.
Var man tycker sin väg vara den rätta,
men Herren är den som prövar hjärtan.
Att öva rättfärdighet och rätt,
det är mer värt för Herren än offer.
Stolta ögon och högmodigt hjärta
– de ogudaktigas lykta är dem till synd.
Den strävsammes omtanke leder endast till vinning,
men all girighet endast till förlust.
De skatter som förvärvas genom falsk tunga,
de är en försvinnande dunst och hastar till döden.
Den ogudaktiges själ har lust till det onda,
hans nästa finner ingen barmhärtighet hos honom.
Straffar man smädaren, så blir den okunnige vis,
och undervisar man den vise, så inhämtar han kunskap.
Den Rättfärdige ger akt på den ogudaktiges hus,
han störtar de ogudaktiga i olycka.
Den som tillsluter sitt öra för den armes rop,
han skall själv ropa utan att få svar.

Responsoriepsalm Ps 119:1, 27, 30, 34-35, 44 (R. 35a)

R. Led mig på dina befallningars stig.

Saliga de vilkas väg är ostrafflig,
de som vandrar efter Herrens lag. R.

Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrunda dina under. R.

Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar. R.

Ge mig förstånd, så vill jag ta din lag i akt
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag. R.

Så vill jag hålla din lag beständigt,
ja, alltid och i evighet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Ords 21:1-6, 10-13

Kungars hjärtan är i Herrens hand som vattenbäckar:
han leder dem varthelst han vill.
Var man tycker sin väg vara den rätta,
men Herren är den som prövar hjärtan.
Att öva rättfärdighet och rätt,
det är mer värt för Herren än offer.
Stolta ögon och högmodigt hjärta
– de ogudaktigas lykta är dem till synd.
Den strävsammes omtanke leder endast till vinning,
men all girighet endast till förlust.
De skatter som förvärvas genom falsk tunga,
de är en försvinnande dunst och hastar till döden.
Den ogudaktiges själ har lust till det onda,
hans nästa finner ingen barmhärtighet hos honom.
Straffar man smädaren, så blir den okunnige vis,
och undervisar man den vise, så inhämtar han kunskap.
Den rättfärdige ger akt på den ogudaktiges hus,
han störtar de ogudaktiga i olycka.
Den som tillsluter sitt öra för den armes rop,
han skall själv ropa utan att få svar.

Responsoriepsalm Ps 119:1, 27, 30, 34-35, 44 (R. jfr 35a)

R. Herre, led mig på dina befallningars stig.

Saliga de vilkas väg är ostrafflig,
de som vandrar efter Herrens lag.
Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrunda dina under. R.

Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar.
Ge mig förstånd, så vill jag lyda din lag
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag.

Så vill jag hålla din lag beständigt,
ja, alltid och i evighet. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 8:19–21

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder för att prata med Jesus men de kunde inte ta sig fram till honom i trängseln. Man sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill träffa dig.« Men han svarade: »Min mor och mina bröder, det är alla dessa som hör Guds ord och handlar efter det.«

ONSDAG DEN 25 SEPTEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Ords 30:5–9

Allt Guds tal är luttrat, han är en sköld för dem som tar sin tillflykt till honom. Lagg inte något till hans ord, för att han inte må ertappa dig med lögn.

Om två ting ber jag dig, vägra mig dem inte, intill min död: Låt fåfänglighet och lögn vara fjärran ifrån mig, och ge mig inte fattigdom, ej heller rikedom, men låt mig få det bröd mig tillkommer. Jag kunde eljest, om jag blev alltför mätt, förneka dig, så att jag frågade: »Vem är Herren?« Eller om jag blev alltför fattig, kunde jag bli en tjuv, ja, förgripa mig på min Guds namn.

Responsoriepsalm Ps 119:29, 72, 89, 101, 104, 163 (R. 105a)

R. Ditt ord är mina fötters lykta.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunna mig din undervisning. R.

Din lag är mig bättre
än tusentals stycken guld och silver. R.

Herre, du är i evighet,
ditt ord står fast i himlen. R.

Jag avhåller mina fötter från alla onda vägar,
ty jag vill hålla ditt ord. R.

Dina befallningar ger mig förstånd,
därför hatar jag alla lögnens vägar. R.

Jag hatar lögnen, den skall vara mig en styggelse,
men din lag har jag kär. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Ords 30:5-9

Alla Guds ord är utan slagg,
han är en sköld för dem som flyr till honom.
Lägg ingenting till hans ord,
så att han inte kan anklaga dig för lögn.
Två saker ber jag dig om,
neka mig dem aldrig till min död:
håll falskhet och lögn ifrån mig,
och gör mig varken fattig eller rik.
Ge mig bara mitt beskärda bröd,
gör mig varken så mätt att jag förnekar dig
och säger: "Vem är Herren?"
eller så utblottad att jag stjälar
och kränker min Guds namn.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 119:29, 72, 89, 101, 104, 163 (R. 105a)

R. Ditt ord är mina fötters lykta.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunna mig din undervisning.
Lagen ur din mun är bättre för mig
än tusentals stycken guld och silver. R.

Herre, i evighet
står ditt ord fast i himlen.
De ondas väg beträder jag aldrig,
ty jag vill hålla ditt ord. R.

Dina befallningar ger mig förstånd,
därför hatar jag lögnens alla vägar.
Jag hatar lögnen, den skall vara mig en styggelse,
men din lag har jag kär. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 9:1-6

Vid den tiden kallade Jesus samman de tolv och gav dem makt över alla demoner och kraft att bota sjukdomar. Och han sände ut dem för att förkunna Guds rike och göra de sjuka friska. Han sade till dem: »Ta inte med er något på vägen, ingen stav eller påse, inte bröd eller pengar och inte mer än en enda skjorta. Har ni kommit till ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon stad där man inte tar emot er, så gå därifrån och skaka bort dess damm från era fötter. Det skall vittna mot dem.« Och de gav sig i väg och gick från by till by, och överallt förkunnade de evangeliet och botade sjuka.

TORSDAG DEN 26 SEPTEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Pred 1:2-11

Fåfängligheters fåfänglighet! säger Predikaren. Fåfängligheters fåfänglighet! Allt är fåfänglighet! Vad förmån har människan av all möda som hon gör sig under solen? Släkte går, och släkte kommer, och jorden står evinnerligen kvar. Och solen går upp, och solen går ned, och har sedan åter brått att komma till den ort där hon går upp. Vinden far mot söder och vänder sig så mot norr. Den vänder sig och vänder sig, allt under det att den far fram, och så börjar den åter sitt kretslopp. Alla floder rinner ut i havet, och ändå blir havet aldrig fullt. Där floderna förut har runnit, dit rinner de ständigt tillbaka. Allt arbetar utan rast, ingen kan utsäga det. Ögat mättas inte av att se, och örat blir inte fullt av att höra. Vad som har varit är vad som kommer att vara, och vad som har hänt är vad som kommer att hända: inget nytt sker under solen. Inträffar något om vilket man ville säga: »Se, detta är nytt«, så har detsamma ändå skett redan förut, i gamla tider, som var före oss. Man kommer inte ihåg dem som levde före oss. Och dem som skall komma efter oss skall man inte heller komma ihåg bland dem som lever ännu senare.

Responsoriepsalm

Ps 90:3-6, 12-14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«

Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Pred 1:2-11

Tomhet, idel tomhet,
säger Predikaren,
tomhet, idel tomhet,
allt är tomhet.
Vad får människan ut
av all sin möda under solen?
Släkte går och släkte kommer,
jorden är evigt densamma.
Solen går upp och solen går ner,
så skyndar den tillbaka
till platsen för sin uppgång.
Vinden blåser åt söder,
så slår den om mot norr,
ständigt slår vinden om,
slår om och vänder igen.
Alla floder flyter mot havet,
men havet blir aldrig fullt.
Dit floderna har vandrat
vandrar de alltid på nytt.
Inga ord räcker till,
ingen kan utsäga allt.
Ögat blir aldrig mätt på att se,
örat får aldrig nog av att höra.
Vad som har varit kommer att vara,
vad som har skett skall ske igen.

Det finns ingenting nytt under solen.
Säger man om något: "Det här är nytt!"
så har det ändå funnits före oss,
alltsedan urminnes tid.
Ingen minns de släkten som gått,
och framtida släkten skall glömmas
av dem som följer efter.

Responsoriepsalm Ps 90:3-6, 12-14, 17 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människor."
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn,
de är förgängliga som gräset:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter.
Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet,
ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 9:7-9

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra berättas om allt som Jesus gjorde, och han visste inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppväckts

från de döda, några att Elia visade sig och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått. Herodes sade: »Johannes har jag låtit halshugga. Vem är då han som jag hör allt detta om?» Och han försökte få träffa honom.

FREDAG DEN 27 SEPTEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Pred 3:1-11

Allting har sin tid,
och varje företag under himmelen har sin stund.

Födarnas har sin tid, och dö har sin tid.
Plantera har sin tid,
och rycka upp det planterade har sin tid.
Dräpa har sin tid, och läka har sin tid.
Bryta ned har sin tid, och bygga upp har sin tid.
Gråta har sin tid, och le har sin tid.
Klaga har sin tid, och dansa har sin tid.
Kasta undan stenar har sin tid,
och samla ihop stenar har sin tid.
Ta i famn har sin tid,
och avhålla sig från famntag har sin tid.
Söka upp har sin tid, och tappa bort har sin tid.
Förvara har sin tid, och kasta bort har sin tid.
Riva sönder har sin tid, och sy ihop har sin tid.
Tiga har sin tid, och tala har sin tid.
Älska har sin tid, och hata har sin tid.
Krig har sin tid, och fred har sin tid.

Vad förmån av sin möda har då den som arbetar? Jag såg vilket besvär Gud har gett människors barn till att plåga sig med. Allt har han gjort skönt för sin tid, ja, han har också lagt evigheten i människornas hjärtan, dock så, att de inte förmår att till fullo, från början till slut, fatta det verk som Gud har gjort.

Responsoriepsalm

Ps 144:1a, 2abc, 3-4 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
Han är mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt. R.

Herre, vad är en människa, att du vill veta av henne,
en människoson, att du tänker på honom?
Människan är lik en vindfläkt,
hennes dagar som en försvinnande skugga. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Pred 3:1-11

Allt har sin tid,
det finns en tid för allt som sker under himlen:
en tid för födelse, en tid för död,
en tid att plantera, en tid att rycka upp,
en tid att dräpa, en tid att läka,
en tid att riva ner, en tid att bygga upp,
en tid att gråta, en tid att le,
en tid att sörja, en tid att dansa,
en tid att kasta stenar, en tid att samla stenar,
en tid att ta i famn, en tid att avstå från famntag,
en tid att skaffa, en tid att mista,
en tid att spara, en tid att kasta,
en tid att riva sönder, en tid att sy ihop,
en tid att tiga, en tid att tala,
en tid att älska, en tid att hata,
en tid för krig, en tid för fred.

Vad får då den strävsamme ut av all sin möda? Jag har sett vilket arbete Gud har lagt på människan. Allt vad Gud har gjort är skönt i rätta stunden. Han låter människor urskilja ett sammanhang, men aldrig kan de fatta Guds verk från början till slut.

Responsoriepsalm Ps 144:1a, 2a-c, 3-4 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt. R.

Herre, vad är en människa, att du vill veta av henne,
en människoson, att du tänker på honom?
Människan är lik en vindfläkt,
hennes dagar som en försvinnande skugga. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:18–22

En gång när Jesus hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom, frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Guds Messias.« Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon och sade: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

LÖRDAG DEN 28 SEPTEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Pred 11:9 – 12:8

Gläd dig, du yngling, i din ungdom, och låt ditt hjärta unna dig fröjd i din ungdomstid, ja, vandra de vägar ditt hjärta har lust till och så, som det behagar dina ögon. Men vet att Gud för allt detta skall dra dig till doms. Ja, låt grämelse vika ur ditt hjärta, och håll plåga borta från din kropp. Ty ungdom och blomstring är fåfänglighet.

Tänk på din Skapare i din ungdomstid, förrän de onda dagarna kommer och de år nalkas, om vilka du skall säga: »Jag finner inte behag i dem«; ja, förrän solen blir förmörkad, och dagsljuset och månen och stjärnorna; före den ålder då molnen kommer igen efter regnet, den tid då väktarna i huset darrar och de starka männen kröker sig; då malerskorna sitter sysslolösa, så få som de nu har blivit, och skåderskorna har det mörkt i sina fönster; då dörrarna åt gatan stängs till, medan ljudet från kvarnen försvagas; då man står upp, när fågeln börjar kvittra, och alla sångens tärnor sänker rösten; då man fruktar för var backe och förskräckelser bor på vägarna; då mandelträdet blommar och gräshoppan släpar sig fram och kaprisknoppen blir utan kraft, nu då människan skall fara till sin eviga boning och gråtarna redan går och väntar på gatan; ja, förrän silversnöret rycks bort och den gyllene skålen slås sönder, och förrän ämbaret vid källan krossas och hjulet slås sönder och faller i brunnen och stoftet vänder åter till jorden, varifrån det har kommit, och anden vänder åter till Gud, som har givit den.

Fåfänglighetens fåfänglighet! säger Predikaren. Allt är fåfänglighet!

Responsoriepsalm Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Pred 11:9–12:8

Gläd dig, yngling, medan du är ung,
njut i fulla drag av din ungdom.
Följ ditt hjärtas vägar,
gå dit ögat leder dig.
Men tänk på att för allt du gjort
skall du ställas till ansvar av Gud.
Undvik allt som pinar ditt hjärta,
allt som plågar din kropp:
ungdom och blomning är snart förbi.
Tänk på din skapare i din ungdom,
innan de onda dagarna nalkas,
de är som ingen glädje har att ge,
då solen och ljuset slocknar
och månen och stjärnorna,
då regnet följs av nya moln.
Det är den dag då husets väktare darrar
och de starka männen sviktar,
då malerskorna slutat mala – de är för få –
då det mörknar för dem som ser ut genom fönstren,

då dörrarna mot gatan stängs till,
då ljudet från kvarnen dämpas,
stämman blir tunn som en fågels
och sångrösten mister sin klang,
då man bävar för en backe
och för fasorna på vägen,
då mandelträdet lyser vitt,
gräshoppan släpar sig fram
och kaprisfrukten mist sin kraft,
då människan går till sitt eviga hem
och gråtarna väntar på gatan,
ja, innan silvertråden slits av
och guldsålen brister,
kruset krossas vid källan
och brunshjulet går i bitar;
då stoftet återvänder till jorden, sitt ursprung,
och livsanden återvänder till Gud, som gav den.

Tomhet, idel tomhet,
säger Predikaren,
allt är tomhet.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 90:3-6, 12-14, 17 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människor."
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn,
de är förgängliga som gräset:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter.
Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet,
ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium Luk 9:43b–45

Vid den tiden då folket häpnade över allt som Jesus gjorde, sade Jesus till lärjungarna: »Lyssna noga på vad jag nu säger till er: Människosonen skall överlämnas i människors händer.« Men de förstod inte vad han menade, det var fördolt för dem för att de inte skulle fatta det, och de vågade inte fråga honom vad det betydde.

TJUGOSJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 29 SEPTEMBER

Första läsningen 4 Mos 11:25–29

Herren steg ner i molnet och talade till Mose. Han tog av anden som vilade över honom och gav åt de sjuttio äldste. När anden kom över dem greps de av profetisk hänryckning, för första och enda gången.

Två män – den ene hette Eldad, den andre Medad – hade stannat kvar i lägret. Anden kom också över dem, ty de hörde till de utvalda men hade inte gått ut till tältet, och nu greps de av profetisk hänryckning inne i lägret. En pojke sprang bort till Mose och talade om att Eldad och Medad profeterade i lägret. Josua, Nuns son, som hade tjänat Mose från ungdomen, vände sig då till honom och sade: »Hejda dem, herre!« Men Mose svarade: »Blir du kränkt på mina vägnar? Om ändå hela Herrens folk vore profeter! Om Herren ändå ville låta sin ande komma över dem alla!«

Responsoriepsalm Ps 19:8,10,12–14 (R. 9a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 619. När den läses används följande text:

R. Herrens lag är utan brist, den ger liv på nytt.

[Herrens lag är utan brist,
den ger liv på nytt.]

Herrens ord är rena,
de skall alltid bestå.

Herrens stadgar är sanna,
de är alla rättfärdiga. R.

Genom dem blir din tjänare varnad,
att följa dem ger riklig lön.
Vem känner sina fel?
Fria mig från synder jag inte vet om. R.

Men hindra mig också från öppet trots,
låt det inte få makt över mig!
Då är jag utan brist
och fri från svåra synder. R.

Andra läsningen Jak 5:1-6

Ni som är rika: gråt och klaga över de olyckor som skall komma över er. Er rikedom förmultnar, era kläder äts upp av mal, ert guld och silver rostar, och rosten skall vittna mot er och förtära er kropp som eld. Ni har samlat skatter i dessa sista dagar. Lönen till arbetarna som bärgade skörden på era ägor har ni undanhållit. Den skriar till himlen, och skördefolkets rop har nått Herren Sebaots öron. Ni har levt i lyx och överflöd här på jorden. Ni har gött er på slaktdagen. Ni har dömt, ni har dödat den rättfärdige, och han gör inte motstånd mot er.

Halleluja Joh 17:17

V. Helga oss i sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium Mark 9:38-43, 45, 47-48

Vid den tiden sade Johannes till Jesus: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn, och vi försökte hindra honom, eftersom han inte hörde till oss.« Men Jesus sade: »Hindra honom inte. Ingen som gör underverk i mitt namn kan genast efteråt tala illa om mig. Den som inte är mot oss, han är för oss. Den som ger er en bägare vatten att dricka därför att ni tillhör Kristus – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.

Den som förleder en av dessa små som tror, för honom vore det bättre att ha kastats till havets botten med en kvarnsten om halsen. Om din hand förleder dig, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet stympad än att ha bägge händerna i behåll och hamna i helvetet, i den eld som aldrig slocknar. Om din fot förleder dig, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet ofärdig än att ha bägge fötterna i behåll och kastas i helvetet. Om ditt öga förleder dig, så riv ut det. Det är bättre för dig att gå in i Guds rike enögd än att ha bägge ögonen i behåll och kastas i helvetet, där *maskarna inte dör och elden inte släcks*. Ty alla skall saltas med eld. Salt är bra att ha.

Men om saltet förlorar sin sälta, hur skall ni få det salt igen? Bevara er sälta och håll fred med varandra.«